

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Grzybek

Protokolant: st. prot. sąd. Agnieszka Klimczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – M. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2017 roku

sprawy **P. O.**, syna H. i U. z domu O., ur. (...) w P.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 28 października 2013 roku, sygn. akt II K 701/13, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 5 listopada 2009 roku do 28 października 2013 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, postanowieniem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 5 kwietnia 2016 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 lipca 2017 roku, sygn. akt III K 131/17, za:

a) przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2015 roku do września 2015 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

b) przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., popełnione w okresie co najmniej od kwietnia 2015 roku do września 2015 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda,

przy czym ww. kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w punktach a i b sprowadzono do kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności i kary 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

1. na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. łączy karę łączną pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem wskazanym wyżej w punkcie I i karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w punkcie II części wstępnej niniejszego wyroku i wymierza skazanemu P. O. karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie 1. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 28 października 2013 roku, sygn. akt II K 701/13 od dnia 6 grudnia 2016 roku,

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym ulegają odrębnemu wykonaniu (kary ograniczenia wolności i grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 lipca 2017 roku, sygn. akt III K 131/17),

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałej części, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu w tym zakresie obciążając Skarb Państwa,

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego i nie wymierza mu opłaty.

SSO Magdalena Grzybek

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 sierpnia 2017 roku skazany P. O. wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego. We wniosku skazany wniósł o połączenie kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance o sygnaturze akt II K 701/13 oraz wyrokami Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawach o sygnaturach akt III K 89/17 oraz III K 131/17. W toku rozprawy głównej skazany oświadczył, że pomylił się we wniosku i nie został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygnaturze akt III 89/17 i w konsekwencji wniósł o połączenie kar wynikających z pozostałych dwóch wydanych wobec niego wyroków.

P. O. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 28 października 2013 roku, sygn. akt II K 701/13, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 5 listopada 2009 roku do 28 października 2013 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, postanowieniem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 5 kwietnia 2016 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

II. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 lipca 2017 roku, sygn. akt III K 131/17, za:

a) przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2015 roku do września 2015 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

b) przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., popełnione w okresie co najmniej od kwietnia 2015 roku do września 2015 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywane nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, przy czym ww. kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w punktach a i b sprowadzono do kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności i kary 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

P. O. ma 31 lat. Dotychczasowe zachowanie w warunkach penitencjarnych skazanego należy ocenić jako poprawne. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności od 6 grudnia 2016 roku. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Ustalone zadania stara się realizować sumiennie, jego zachowanie jest zgodne z regulaminem i ustalonym porządkiem, jest zdyscyplinowany. Do tej pory był cztery razy nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. W grupie skazanych funkcjonuje dobrze. Nie sprawia problemów wychowawczych. W stosunku do przełożonych przyjmuje postawy regulaminowe. Skazany w podkulturze przestępczej nie uczestniczy, a do popełnionych przestępstw ma stosunek krytyczny. Ponadto zatrudniony jest nieodpłatnie na stanowisku pracownika na terenie Aresztu Śledczego. Stosunek do pracy ma pozytywny. Dobrze wywiązuje się z obowiązków, ma zobowiązania alimentacyjne, ale nie realizuje go obecnie z powodu zatrudnienia nieodpłatnego. Skazany korzysta z zajęć resocjalizacyjnych oferowanych na terenie Aresztu Śledczego oraz aktualnie uczestniczy w kursie zawodowym brukarza. Nie przejawia zachowań agresywnych i samoagresji. W stosunku do skazanego nie były stosowane środki przymusu bezpośredniego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego (k. 1);
- informacji z KRK 9k. 4, 8-10);
- wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygnaturze akt III K 131/17 (k. 5-7);
- opinii o skazanym z dnia 8 września 2017 roku (k. 16-18);
- akt głównych i wykonawczych K 286/03, K 47/04, K 134/04, II K 98/07, II K 701/13, III K 131/17.

Dowodom z dokumentów dano wiarę, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu. W niniejszej sprawie właściwym był Sąd Okręgowy w Poznaniu, który skazał P. O. wyrokiem z dnia 25 lipca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 131/17.

Zgodnie z art. 570 k.p.k. wyrok łączny wydaje sąd z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. Także w wypadku złożenia wniosku przez skazanego lub prokuratora sąd z urzędu sprawdza czy istnieje możliwość połączenia innych wyroków niż te, które zostały wskazane we wniosku.

Według art. 85 k.k. orzeczenie kary łącznej może nastąpić wówczas, gdy:

- a) sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw,
- b) przestępstwa te zostały popełnione zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny, wyrok co do któregośkolwiek z nich,
- c) za przestępstwa te wymierzone zostały kary tego samego rodzaju albo inne podlegające połączeniu.

Analiza powyższych wyroków wskazuje, iż wymienione warunki w przypadku skazanego P. O. spełnione zostały co do wskazanych wyroków, a kary orzeczone tymi wyrokami podlegały połączeniu.

Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w przypadku łączenia kar pozbawienia wolności okresu 15 lat pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W orzecznictwie od dawna dominuje przekonanie, że zasada absorpcji winna być stosowana wyjątkowo, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej od wynikającej z zasady absorpcji (np. wyrok SA w Łodzi z 20.IX.2001 roku - II AKa 154/01, OSNPK 2/02 poz. 26, KZS 5/02 poz. 62, wyrok SA w Krakowie z 29.IX.2010 roku- II AKa 100/10, KZS 2010/10/16).

Wysokość kary łącznej ograniczona granicami określonymi w art. 86 k.k. uzależniona jest nie tylko od bliskości podmiotowej i przedmiotowej popełnionych przestępstw, lecz również od rodzaju i rozmiaru wyrządzonej w mieniu szkody, pobudek i sposobu działania sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, sposobie życia przed wkroczeniem na drogę przestępczą i późniejszego jego zachowania się (tak: wyrok SN z dnia 5 lutego 1980 r., III KR 9/80, OSNPG 1980, nr 11. poz. 139). Nadto, wielość popełnionych przez sprawcę przestępstw wpływa

na oceną społecznego niebezpieczeństwa sprawcy będąc jego istotnym czynnikiem prognostycznym. Względ na prewencję generalną, czyli kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa wymaga, aby kara wymierzona sprawcy pozostawała w odczuciu społecznym jako adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu jego karygodności.

Ponadto, wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 87 § 2 k.k. można jednocześnie orzekać karę łączną pozbawienia wolności i ograniczenia wolności. Regulacja ta znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy hipotetycznie orzeczona kara łączna pozbawienia wolności nie przekroczy 6 miesięcy, a kara łączna ograniczenia wolności 2 lat. Wniosek ten wypływa z treści przepisu, w którym wskazano, że: "kara łączna pozbawienia wolności nie przekroczyłaby 6 miesięcy, a kara łączna ograniczenia wolności – 2 lat". Innymi słowy, Sąd musiał dokonać abstrakcyjnego połączenia zbiegających się kar i ocenić, czy przekroczą one przytoczone wartości. Jeżeli tak by się stało, to Sąd orzekłby karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując zasady określone w art. 87 § 1 k.k. W niniejszej sprawie taki przypadek nie zachodzi.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że w zakresie połączenia kar pozbawienia wolności, Sąd był uprawniony do wymierzenia skazanemu P. O. kary łącznej w granicach od 1 roku pozbawienia wolności (najwyższa z kar pozbawienia wolności podlegających łączeniu) do 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności (jako najwyższa możliwa do orzeczenia kara pozbawienia wolności stanowiąca sumę kar jednostkowych podlegających łączeniu).

Sąd wymierzając karę łączną miał na uwadze względ na cele kary w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej. Ponadto, wymierzając karę łączną Sąd badał bliskość podmiotowego i przedmiotowego związku między zbiegającymi się przestępstwami, a także zwartość czasową zachodzącą pomiędzy nimi. Na uwadze Sąd miała również opinię z Aresztu Śledczego o skazanym, o jego postępkach na drodze w resocjalizacji i wykonywaniu orzeczonych kar.

Wspomnieć należy w tym miejscu, że zarówno prokurator, jak i skazany wnosili o wymierzenie kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczenia przez Sąd, że kara ograniczenia wolności i grzywny podlega odrębnemu wykonaniu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uwzględnił powyższe wnioski. Ustalając wysokość nowej kary łącznej Sąd, wymierzył P. O. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, stosując w większym stopniu zasadę absorpcji. Kara ta w ocenie Sądu jest karą uwzględniającą motywację i sposób zachowania się skazanego po popełnieniu przez niego przestępstw, a także ujemne następstwa popełnionych przez niego przestępstw.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie 1. kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 28 października 2013 roku, sygn. akt II K 701/13 od dnia 6 grudnia 2016 roku.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. Sąd stwierdził, że wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym ulegają odrębnemu wykonaniu (kary ograniczenia wolności i grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 lipca 2017 roku, sygn. akt III K 131/17).

Ponadto, na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w pozostałej części, a na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), Sąd zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego i nie wymierzył mu opłaty.

SSO Magdalena Grzybek